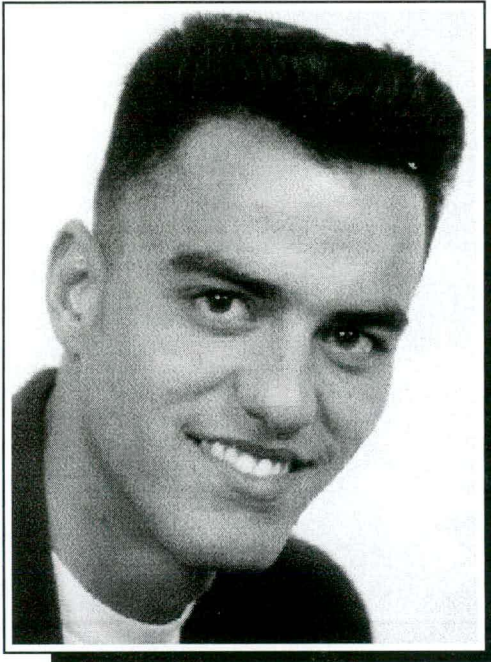

רב"ט אדרי אסף ז"ל

רב"ט אדרי אסף ז"ל
בן 20 בנפלו

בן שולה ושלום

נולד בחדרה

ב-ג' בתשרי תשל"ג , 11/9/1972

התגייס ב-6.8.1991

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-ט"ו בכסלו תשנ"ד , 29/11/1993

שרת בחיל החימוש

יחידה : אוגדה 162

תפקיד : מסגר

מקום נפילה : עפולה

באזור : טבריה והעמקים

נקבר בחדרה

הותיר הורים ושלושה אחים - אלי, אבי
ושמרי

קורות חיים

אסף (אסי), בן שולה ושלום, נולד בחדרה ביום ג' בתשרי תשל"ג 11/9/72. זה היה יום מאושר למשפחת אדרי. בגיל 3 עבר אסף דירה מפרדס-חנה לחדרה ונרשם לגן רחל ולאחר מכן לגן שמחה.

את לימודיו בביה"ס היסודי עשה ב"אחד העם". את בר-המצווה חגג אסי בטיול לכותל. את לימודיו התיכוניים למד בביה"ס "עמל". במשך 4 שנים אסי היה הכוכב של ביה"ס, כולם אהבו אותו והטלפון לא הפסיק לצלצל. כולם אהבו את החיוך שלו ותמיד הפנו מבטים כלפיו.

אסף התגייס לצה"ל ביום 6.8.91 לאחר הטירונות בבה"ד 4 סופח אסי לחיל הים. אסי לא אהב את התפקיד וביקש לעבור ומפקדיו נענו לבקשתו והוא עבר ל"חיל הירוק" כרצונו. אסי הגיע ליחידת העמקים כשבידו תעודה שעבר קורס מסגרות. לאחר זמן מה הגיע היום העצוב ביותר לאסי ולקרוביו. ביום 29/11/93 בשעה 11:30 אסי ירד למקום עבודתו ולאחר 10 דקות נשמע פיצוץ. כאשר נכנסו החיילים ששמעו את הפיצוץ למקום, הם לא האמינו למראה עיניהם. את הבשורה הרעה קיבלה המשפחה בשעה 13:45.

אסף אדרי

אסף (אסי) בן שולה ושלום, נולד בחדרה ביום ג' בתשרי תשל"ג (11-09-1972). זה היה יום מאושר למשפחת אדרי. אסי היה תינוק שובב, חייכן ובריא. בקיצור ילד מקסים! אסי גדל, נעשה ילד יפה וחמוד, שמשך את תשומת הלב של כל הסובבים אותו. בגיל 3 עבר אסי דירה מפרדס חנה לחדרה, ונרשם לגן רחל ולאחר מכן לגן שמחה. את לימודיו בבית הספר היסודי עשה בבית הספר "אחד העם". את בר המצווה שלו חגג אסי בטיול לכותל. המשפחה מאד שמחה שאסי הגיע לגיל המצוות ועובר מגיל הילדות לגיל הבגרות. זו היתה שמחה שלא נשכחת. לאחר סיום שמונה שנות לימוד בבית הספר היסודי, אסי עבר ללמוד בבית הספר "עמל" במשך ארבע שנים. ארבע השנים האלה היו בלתי נשכחות; אסי היה הכוכב של בית הספר: כולם אהבו אותו, תמיד היה מוקף חברים וחברות, הטלפון לא הפסיק לצלצל, הבילויים היו תמיד ראשונים. כל המורים אהבו אותו ותמיד השווה את המורים לחבריו. כולם אהבו

אסף אדרי

את החיוך שלו ותמיד הפנו מבטים כלפיו.

הוא פשוט גדל משנה לשנה ונעשה גבר יפה לעיני כולם.

אסף התגייס לצה"ל ביום 06-08-1991. תוכניתו היתה

להגיע לשרת ביחידה קרבית. לאחר טירונות בבה"ד 4, שממנה

מאד נהנה, סופח אסי לחיל הים. אסי לא אהב את התפקיד

וביקש לעבור. מפקדיו נענו לבקשתו והוא עבר ל"חיל הירוק"

כרצונו. לאחר המתנה בת שבוע בבקו"ם, אסי הגיע ליחידת

העמקים, כשבידו תעודה שעבר קורס מסגרות. לאחר שהיה

ביחידתו חצי שנה, עבר בהצטיינות קורס שלב ב' - ג' של

תפקידו.

לאחר זמן מה הגיע היום העצוב ביותר לאסי ולקרוביו.

ביום 29-11-1993 בשעה 11:30 אסי ירד למקום עבודתו. לאחר

כעשר דקות נשמע פיצוץ. כאשר נכנסו החיילים ששמעו את

הרעש הם לא האמינו למראה עיניהם.

את הבשורה הרעה קיבלה המשפחה בשעה 13:45.

אסף הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה.

אסף אדרי

'אסי שלי,

שום שיר ושום מילה לא תוכל להביע את רגשותי אליך

ואת הגעגועים שלי אליך.

אולי זה חלום ואולי עוד תחזור.

אני מבשלת בשבילך ומנקה את חדרך. הכל כבר מוכן

רק אתה לא כאן.

איך זה שברגע אחד במשפט אחד מסבירים לי, שלא תחזור

ואין לי למי לצפות.

המדים בארון מגוהצים בשבילך, והשעון מכוון לשעה בה

אתה קם, השעון מצלצל והמדים במיטה אבל, אתה לא קם

ומשאיר את הכל נקי ומסודר.

אני רוצה, שתחזור ותזרוק את המדים ואת הנעלים בסלון

ואני רק אצעק שתסדר ואל תעשה בלגן.

אז אסי שלי, תחזור. אני לא אכעס ולא אצעק. אני רק

רוצה שתבוא ותחייך בחיוך המוכר ותצחק לי בפנים, כשאני

כועסת כל כך...

אסף אדרי

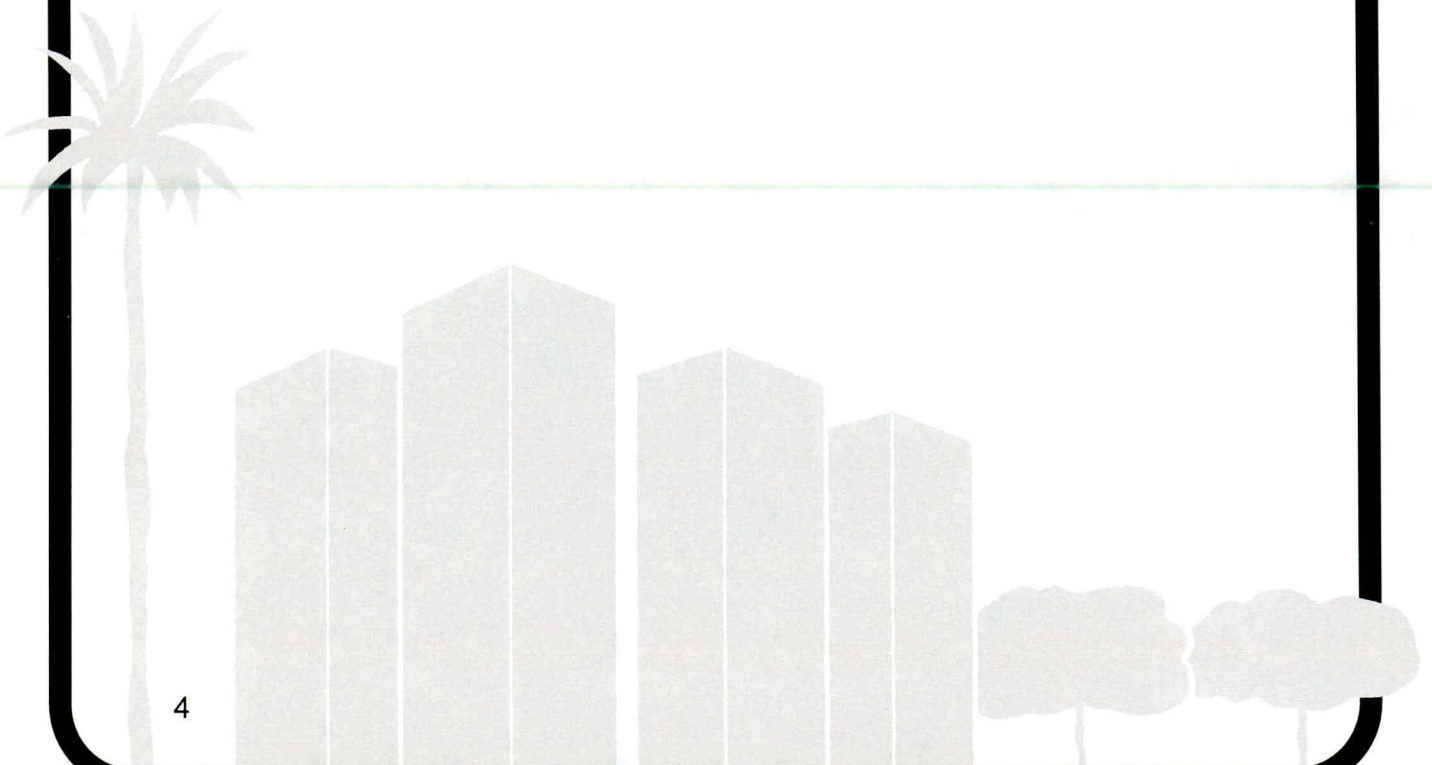
אז, אסי שלי, אני רוצה למחוק את המילים ולא לכתוב
אליך שום דבר לזכרון. רק לחשוב, שאתה הגעת עייף מבילוי
ופשוט ישן למעלה בחדר כמו תמיד, עד שאני עולה ומבקשת
שתקום, כי כבר מאוחר...

אבל אסי שלי, אני עולה ואתה לא שם, החדר ריק וחסר..

אסי שלי, קשה לי בלעדיך....

תפתיע כמו תמיד, ותחזור....

אוהבת, אמא."

אסף אדרי

'לאחי היקר!

אני לא יודע איך להתחיל

ואם בכלל להאמין.

אני יושב וכותב על אחי כמה שורות שלא ברורות למה

אני לא מבין מה השגיאה ומה קרה???

אסי, יש לי הרבה דברים חדשים לספר לך, וכל מיני

דברים להתייעץ איתך.

נכון, אני הולך אליך ומספר לך, אך פתאום אני לא

מעניין אותך, ואתה אינך מגיב.

אני יושב מולך ומסתכל על המקום שבו אתה נמצא. אתה

לא צוחק כשאתה רואה אותי. ולא מרגיש כמו שהיית, פתאום

אתה נמצא בעולם שלך, ושוכח מהמשפחה שלך.

אני כל יום חושב אם יכולתי לתת לך את המעט

עזרה שאתה נתת לי ואם יכולתי לעודד אותך לחיים, כמו

שאתה עודדת אותי...

אבל אתה החלטת לא להקשות והעדפת לעזוב.

אסף אדרי

לו היו נותנים לי את ההזדמנות

אתה, אחי, אסי, היית יושב

עכשיו לצדי.

אבי,

שמתגעגע!"

אסי שלי,

לא עשית שום דבר

וכבר אתה הולך.

אני רק מאוכזב שלא אראה

אותך יותר. ואוהב אותך תמיד.

בוכה על הקבר של אסי שלי.

שמרי אחיך

שאוהב וחושב עליך תמיד

אסוי היקר - הכל כקר לחר.

אסוי נאז בקינת חלום "הלל יפה" בחדרה.
לה היה יום מאושר ממש' אדרי.

אסוי היה תימק שובה, חיכנו, הריאוקי צור יאז מקסימו.
אסוי גלל לצעה חזר יפה וחמוד שמעק את תשומת-
הלב שלם הסוקהים אותו.

באלו 3 אסוי אקר דירה מפדסס. תנה לחדרה.
וגרעם זמן רחל אאחר חכן זמן שחה.
ובכיתה א גרעם אסוי אאחד-הצק, בקיים הולמד
שחה שלם.

בר-החצה שלו חלל בלול מלת. החשפה מאו ד
שחה שסאי שלו היא מלל החצוית ואוקר מלל
הולדות מלל הקשרות.

לו היה שחה שלו נשכחת.
מאחר סיום שחה שנות חמוד בקיים יסודי אסוי
חזר כ"מלל" ארקא שלם.

ארקא השעם אלו הם השעם הבלול - נשכחות,
הוא היה הכוכב של קיים, כולם אהבו אותו ותמיד
היה חוקל חקרים וחקרות, הלוקין מא הפסיק
מלל, הלוקין תמיד היו ראשונים.

כל החורים אהבו אותו ותמיד השווה את החורים אהבו.
כלם אהבו את החוק שלו ותמיד סיבבו את
הראש אחריו.

הוא פשוט גלל שנה אנה ונצעה בקר יפה לאני
כלם.

מאחר ארקא שנות חמוד בקיים תיכון, אסל התשים
מלל - קתאריק 6.8.91 אסל היה חול לצבא הגנה
אסוי מאד כזה זהתשים להתנגד לחידות קרביות, לישראל
אסוי צעה ליחטת קהיל' 4 ששכס במעק חודש,

אוסו אינג'ו .

אוסו היה חזק יפה,
אוסו היה סביר.
היה תמיד טוב.

אדם שאהב לעזור לכל אחד במיוחד מהורים.
אדם שאהב את החיים מכל קצה,
אוסו תמיד חייך, צוחק ושחח,
אהב את הים וכדורסל.
אהב משחקי מוחיות וזכרונות סרטים.
תמיד שמע מוזיקה צד השמים,
וריקודים ובלויים תמיד אצלו נראו אצנים.
חברים תמיד היה חוקל,
אך את חרטל הוא אהב מכל.

החלום שלו - חקנות אוטובוס כבד.
ורסיום השדות חקיתום אסק אצמאי.

לאה היקר!

אני לא יודע איך זה תהיה? ואם בכלל זה אמין.
אני יושב ופנתה על אחי כמה שורות שלא פרורות למה
אני לא מקין מה השבועה ומה קרה קלוק?
אסוף ישימי הרבה בקרום הרשים מספר לק,
וכל מיני דברים זה תיאלץ איתך.
נכון, אני הלק אלוך ומספר לק ואם פתאום אני
לא מצעין אותך ואתה לא מבינה זי.
אני יושב חלק ומסתכל על המקום שבו אתה נמצא.
אתה לא צוחק כשאתה רואה אותי.
לא מרשים כמו שהיית, פתאום אתה נמצא בעולם שק.
ושוכח מהטפחה שק.
אני צוים חושב אם אע וכלתי אתת לק את המצל
צלה שאתה נתיי ואם וכלתי לצודר אותך לחיים,
כמו שאתה צודרת אותי,
אולי אתה החלטת לא להקשות והצדפת לצעק,
אז היו נותנים לי את ההזדמנות
אתה... אחי, אסוף היית יושב
אכשיל צבירי.

אורי

שמעאל

אָסִי שׁוֹי ,

זא אַשׁית שׁוֹם דְּקֵר
זכר אַתָּה דִּזְק.
אַה דֵּק מֵאַוֶּנְטֶס שׁאַ אַרְשֵׁה
אַוֶּנְק יִתֵּר.
אַוֶּה אַתָּק תַּחֲדֵ

דִּוֵּה אַהֲקֵר שׁ אָסִי שׁוֹי.

שׁחֲרֵי אַחִיק
שׁאַוֶּהֶק אַחֲשֵׁה
אַיִק תַּחֲדֵ.

אסי שׁוֹ

שום סיר וסום חזה לא תוכלו זהב את ראשתי אִיִּק
ואת האצטוים שׁוֹ אִיִּק.

אזוֹי לֵה חוֹם ואזוֹי אֵב תחלור.

אב תפלת קשקוק ותנה את חדרך

אב הֵל כפר חוכן רק אתה לא כאן

איך לֵה ספרע אחר המשפט אחר מסבירים

זוֹי שׁוֹ תחלור ואין זוֹי חזי חצבות.

החדים בארון מאהבים קשקוק,

והשפן מכון חטפה שבה אתה קם,

אב השפן מבלבל והחדים בחיטה

אבל אתה לא קם ומשאיך הֵל נקי ומסודר

אנ רוצה שתעור ותלרוק את החדים

ואת הנעלים בסלון.

ואנ רק יוצק שתסדר ואנ תעשה קאן.

אב אסי שׁוֹי תחלור אנ לא ינעסחא יוצק.

אנ רק רוצה שתקרא ותחייק בחיך החוכה

ותצחקוֹי בפנים כשאנ כואסת ל- כק ...

אזוֹי אסי שׁוֹי, אנ רוצה לחמוק את החיים

חאו חכתק אִיִּק שום דבר חצוֹיִן.

רק חחשוב שאתה העצת אִיִּל מקוֹי ופשוט יושן

חמעה בחברחנו תחיד, אצשאנ אלה ומקשת

שתקום כי כפר מאותר ...

אבל אסי שׁוֹי, אנ אלה ואתה לא שם

יהי בר ריק וחסר

אסי שׁוֹי קשהִי. קאצדיק

תפתיצ כמו תחיד

ותחלור

אודה קר
אמא.

אסוי היקר - הכל כבר נאמר. (המשק)

ומאוד אהב את הארונות, מאחר הארונות אסוי
הסתבה זקורם בחז-היום.

אסוי לא אהב את התפקיד וביקש מאביו
התקדים דתיחסו מקשתו והאבילו אותו לחז הי לוק
כרצונו.

מאחר המתנה של שמוע בקקול, אסוי האב איחידת
המקום כשספדו תאודה שפבר קורס מצטרות.
מאחר שהיה איחידת חצי שנה, אב קורס של
ב-ג של תפקידו האב בהצטרות.
לאחר 5 חודשים האב היום הצבוב ביותר אסוי
וקרוביו.

בתאריך 29.11.93 בשעה 11³⁰ אסוי ירד המקום
צבובת לאחר סו דקות. גשמה סיבול.
וכשכנס החזיים ששנאו את הדש הם לא האמינו
מארה צניהם.

את ההסרה הדצה קלה המשפחה בשעה 11³⁵.

מתשעים אהיק
תקור אהיו...
המשפחה.

...דברי אצל חקרנו של אסי...

אסי.

הדממה הזאת
אני כאן ואינך מחבקני.
אני בוכה ואינך מתייחס.
אני דומעת ואינך מלשף את דמעותי ברכות.
אתה לא אומר לי דבר
לא מחייך או כועס.

האדמה הזאת,
אני פוסעת עליה כמעט בלי כוחות
על רגבי אדמה.
שצורבת את כפות רגליי,
את גופי את נשמתי.
אתה עטוף ולוקחים אותך ממני.
אני נושמת מחנק.
והמוך האדם, שעוטף את שנינו.
הן לא רק אתמול היינו בחדר לבד.

לא יודעת מה לעשות עם עצמי ?
איך אתה רוצה שאתנהג ?
מה אומר ?

אני צועקת, ואתה לא שומע ?
אסי, אתה הרי יודע שלא אתמווד.

השיר נכתב ע"י ליזה לענבל חברתו של אסי.

.../.

אני מנסה לצייר,
עניים צוחקות, מאושרות, קורנות, כמו שלך אסף
אך ללא הצלחה.

בעני נכבה החיוך,
נעלמה השמחה, הריחוק.
את מקומו תפס עצב אין סופי.
הרצון להיות שוב איתך, שלך, אסף.

כולם אומרים עוד תתגברי,
ויבואו ימים ושוב תצחקי
אך גם אם יבואו אותם ימים,
לעולם לא יהיו אלא אותם הימים איתך,
הנחלה להיות במחיצתך.

אני מנסה לתאר שפתיים צוחקות מחייכות,
מקרינות שמחה, כמו שלך-אסף.
אך ללא הצלחה.

מנסה לחייך לקבל את העולם בהבנה,
שעד עתה היה כל כך נפלא,
אך ללא הצלחה.

ענבל.

יום הזיכרון הפרטי שלי.

אם יש יום שממנו חששתי כל כך, זה מיום הזיכרון לחללי ישראל
כל כך חששתי מיום זה, שישגיע הרגע.
ביום זה אין לברוח למציאות אחרת, או לחיות באשליות.
ביום זה את מעבלת.
ביום זה את מתאמתת.
את מוצאת את עצמך הולכת לטקסים, פוגשת אנשים כואבים, מזדהים
או סתם סקרנים.
את הופכת להיות שייכת למשפחות כואבות,
אותו כאב לאבד משהו אהוב.
הכאב לאבד משהו חשוב.
בשנה שעברה עמדנו אני ואתה, אסי. לצידי המשואה, עם נשק "בדגל".
הדגל בחצי התורן, הרגשנו הרבה עצב וכאב, פניך היו נוגים.
התעמקת בשירים שנגעו בך עמוק. שירים שידעת את מילותיהם הכואבות.
וזה עשה לך משהו.
" אהבה מקודשת בדם עוד תשובי ביננו לצמוח ".
שני חיילים עומדים היום לצידי המשואה, ותמונות של חיילים שאבדו
נערים, פרחים שנבלו מתנוססות ברקע, ותמונתך שלך אסי שלא קשורה
לכאן הופיעה פתאום.
ואז את מבינה, אז את מבינה שעבשיו הוא חלק מהם.
השם מתנוסס על הפלדה, חרוט ביד אומן.
ומתוך הפלדה יוצאת להבה שכאילו רוצה לצאת משם, לא להיות שייך.
וזה נראה לי שוב ההרגל של אסי לחרוט את שמו בכל מקום ובכל
פינה.
חזרנו כולנו לביתך בלעדיך.
עדיין מנסה לברוח מהמציאות לא לא יכול להיות, בטח אסי שלי,
מתחבא עם הנערים היפים והצעירים, הנערים הזכיים, המחכיים מן
התמונות.

.../.

הגיע לבסיס הודעה שקרוב יתקיים יום ספורט פיקודי בירושליים, שבו בסיס יתחרה נגד בסיס. במת"א ניסו לבחור את הבנים בקפידה ואחרי דיונים והחלטות, נבחרו המייצגים - אסי, אלי, יוסי גיל וגפן. שבועות התאמנו הבנים בבסיס - בכדור רגל, בכדור עף ובכדורסל וכ"ו. אסי היה הבולט בניהם ^{שיתוף} ~~שיתוף~~ עם גופיה לבנה צחורה, גופו שרירי ושזוף. הוא ניחן בכישרון ספורטיבי. אנחנו הבנות הינו ישובות בצד ממציאות שירי עידוד ל"עוצבת העמקים", היתה אוירה של חג בבסיס. ישנו בבסיס יום לפני התחרות ע"מ לצאת לדרך כבר ב- 4.30 בבוקר, לכיוון ירושליים. הבסיס היה מואר ומלא בחיילים. בערב נפגשנו בבנין השלישות כל החיילים והחלנו לספר בדיחות וחוויות מצחיקות. אסי סיפר לנו בדיחות וסיפורי ילדות מצחיקים כמו הנפילה מהאופניים וכתוצאה מכך שבר את שיניו. הוא חיקה לנו אנשים מצחיקים ומשונים מחדרה על הליכתם ואופן דיבורם. קמנו בשעה 4.30 לפנות בוקר ואחרי מאמצים מרובים הצלחנו להעירו. חיש קל התארגנו אסי הכין לנו פרוסות עם המון ממרח שוקולד כמו שאהבנו. בנסיעה נרדמנו כל הדרך מעייפות. הגענו לירושליים, ואחרי נאומים התחילו המשחקים. בכדור הרגל היינו בתיקו כמעט לכל אורך המשחקים ולקראת סוף המשחק האחרון הצטרף אסי למשחק ואחרי כמה שניות הבקיעה גול מכריע, ניצחנו וקפצנו משמחה. כולם שבחו את אסי על הגול הנפלא האושר היה נסוך על פניו.

רגילה ראשונה בפסח שני-93.

אני ואסי יצאנו לרגילה ראשונה יחד והחלטנו לנצלה עד תומה. השמש החלה לצוץ ואנחנו החלטנו ליסוע לחוף גולן ליומיים כל החברה מטבריה יחד. כשעלה הרעיון אסי לא ידע שנישן על החוף בשקיי שינה, הוא היה בטוח שנישן בחדר או משהו דומה. שנתיים לפני הנסיעה הבין אסי את המזימה, והתעקש שהוא על החוף לא יישן "זה לא הסגנון שלי". אחרי וויכוחים הציעה ליזה הצעה: לקחת אוהל במיוחד בשבילו רק לאחר דברי שכנוע רבים הסכים לצאת. הגענו לחוף גולן וישר כדי שלא ירגיש ששכחנו אותו הקמנו אוהל במיוחד בשבילו, אסי היה מרוצה מהעניין וחייך. האוהל הוקם סידרנו לו בפנים שק שינה ואפילו מנורה. כולם החלו בהכנות לפיקניק אני ואסי התחמקנו מהעניין, הלכנו לטייל לאורך החוף. היו שם דוכנים של תכשיטים, חולצות וגם היה שם דוכן של קעקוע זמני, מייד קלט אסי את הציור של השחף על רקע השמש, אותו רצה מאז ומתמיד לחרוט על כתפו, אך לבסוף השתכנע רק לציירו, השחף השחור על רקע שמש כתומה בלט על גופו השזוף. חזרנו חזרה אל כולם והפקניק שהוכן לא היה כל כך מושלם השיפוודים נשרפו, הטעם היה תפל שכחו להוסיף תבלינים, לא שבענו והחלטנו לסעוד במסעדה על החוף. במקום שחקו שש-בש, אסי לימד אותי את אופן המשחק והתחלנו לשחק לפעמים נתן לי לנצח וכמו ילדה קטנה שמחתי שלא מזמן למדתי וכבר אני בצד המנצח. מאוחר יותר הלכנו כולנו ללונה פארק שהיה באיזור, עלינו על "סירת הפראטים", התישבנו בקצה האחרון, אסי התישב לו ליד המעקה במקום הכי מפחיד וכבר בהתחלה התחלנו לצרוח מפחד חוץ מאסי שישב לו בנחת וחייך לו בלי פחד. למחרת השכרנו סירות שונות, שחינו במיים הקרים ובערב עם שקיעת החמה חזרנו הביתה חזרה, מרוצים ועיפים. כן, אסי אהב לנצל כל רגע בחיים.

ל אסו' עולו.

אין מספיק מלויים כדי זקלא את הפאק.
לא מה שנאמר מא וביע את הריקנות עצמך.
צופ הקוקר רטו אורק עם חוק צ'הקנימ-חי, טאס, מלא חיים.
וצאת מקית חוריק ומעפתק מלוי זשום מאלומים.
כשהצאת זקסוס קרהיסון הנרא-הלא לצות, שיקול זאגון
אמלוי יב הזול ק?

לא נבצ מאלום מה מעבת קרעציק האחרונים -
מה הרשעת? האם כאת קאת לא לה זקחת איתך, זאלומים.
השאת אותנו כאן הנומים וכאקיים עם הדקה במאות מלויים.
הא מנאן מלשויים מסרה זקלא את החצאות הנרה -
אזי כל מה מלויים ומלויים זא קרה ק?
יום הודל וים והחיים לורחיים...
אלו אמנו תמיד ליה שקואים באתמלויים איתך -
בחיוכים, בדיוקורים, בימים ימים.
זא רוצים מאלו באחד החתרים הצדקים-באחד
החתרים הקודמים.
היית ותמיד תישאר בעלני בן אדם מושלם,
עם אלוהים בירק זק כל-עם הדקה בפרים
זו אוק בירק זק אסו' חיים!

לכבוד ומאהב אותך
תמיד

מש' היל-די.

צוֹר יוֹם צוֹהֵר...

צוֹר יוֹם צוֹהֵר

אתה כנגד אה לא תשוק מסתגר
אך קצת יותר משקוע
וקצת החיים קלא.

לוח מודעות לא מודעות אחרות.
לבו "הקבוצה למחרת, כקוי אוריות"
אכשוו צאחך לש אור לא כאקו שלו זקד פאם
החיים חזרו למחולל,
וכרפא מתנה מצומ.

מחשבות התאונות...

והרוחות מחסות זהות אתנות
לבו ברכו של צומ.

אנשים אלוקים
הקוקו!

הצבא העקן, הצמור, הלהור
כבר לא מסחז קצית אור
אלא חוסק אחוק וכואב
לבו צבא ה תכרוכים.

שקם אלוקים אנשים מתים.

אלוקים ולהורים כמתנה שלווים
אך הצבא העקן, כן הצבא העקן
מפכר חי בקר מוכא
וצה קברו של אדם יקר
פתאום הצומ לראה שחור

אין צדק חזרה

אין לצמ מחיים.

מן הלל קר חודר שחיתק ארץ
ולא אדם לא יכח להרצא
לבו קרה והוא לא יחזור

מצומ.

**בי"ס ממלכתי
"אחד העם"**

רח' אחד העם טל. 335923

טבת תשנ"ה
דצמבר 1994

עיריית חדרה
המחלקה לחינוך ותרבות

אסף אדרי ז"ל

חלפה כבר שנה
מאז מאתנו הלכת,
והכאב עדיין צובט את הלב,
והנשמה זועקת כאב
היתכן שאסף הלך מעמנו ?
היתכן שהנער היפה כבר איננו ?
נזכור אותך תמיד :
שקט ונחבא אל הכלים,
חיכך ומלא חדורות חיים,
אהוב על מכריס,
וחביב על חבריך.

תלמיד היה לנו
שחור תלתלים
ושחור עיניים,
תלמיד היה לנו
ראיננו.

זכרונו לא ימוש מאתנו.

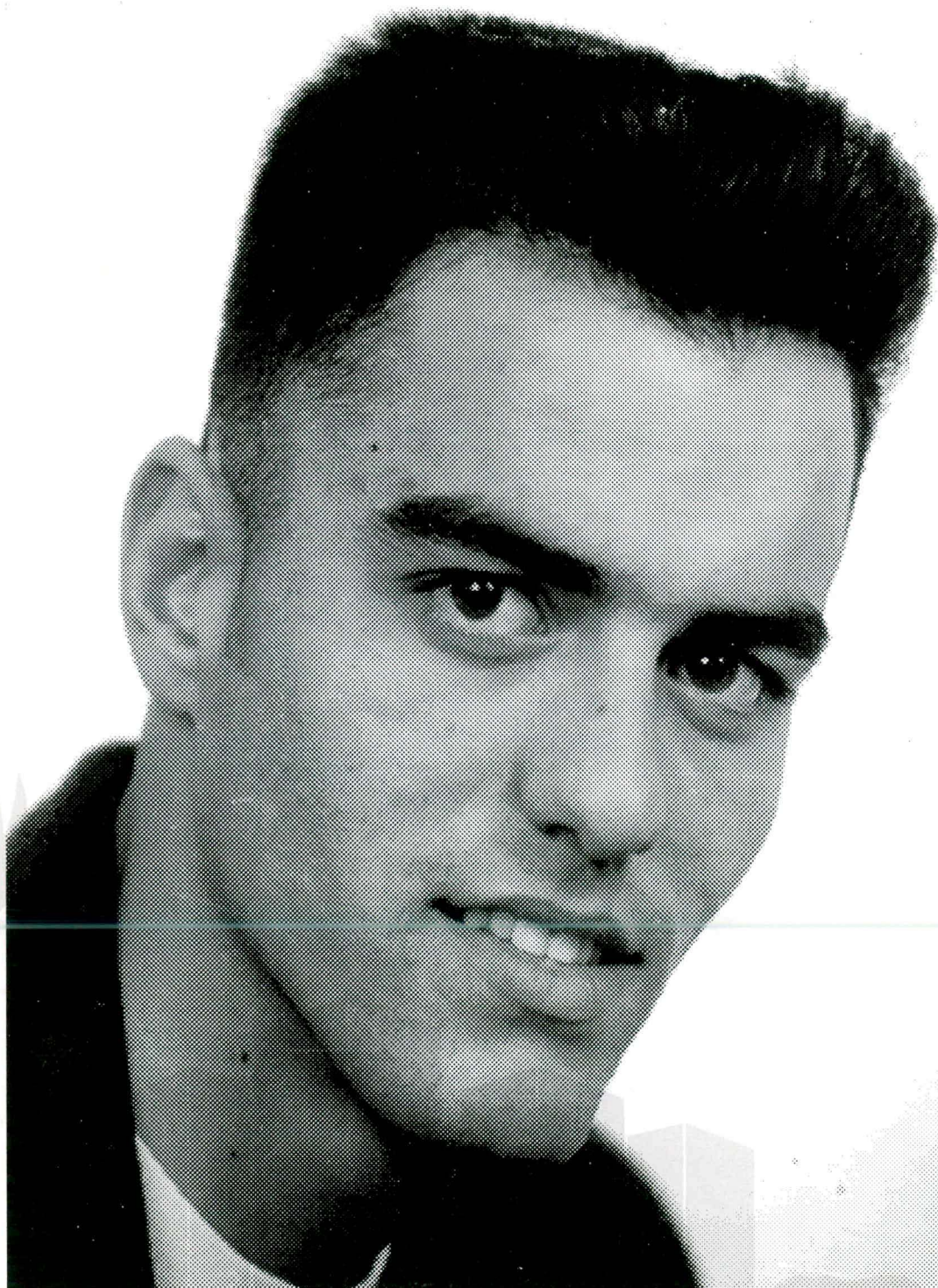
דליה קליפר
מנהלת ביה"ס.

יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ

יד לבנים - חדרה

אסף (אסי) אדרי
בן שולה ושלום אדרי

11/09/1972

ג' בתשרי תשל"ג

נולד ביום

29/11/1993

ט"ו בכסלו תשנ"ד

נפל ביום